

D O M

afsagt den 19. december 1996 af Vestre Landsrets 5. afdeling
i ankesag S-1637-96

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

Den indankede dom er afsagt den 3. juli 1996 af Retten i Horsens, 2. afdeling.

Også for landsretten er sagen behandlet under medvirken af domsmænd.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med tiltalen for byretten, således at tiltalte idømmes en bøde på 1.500 kr. samt frakendes førerretten ubetinget. Anklagemyndigheden har subsidiært påstået førerretten frakendt tiltalte betinget.

Tiltalte har påstået stadfæstelse.

Tiltalte og Vidne 1, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 2 og Vidne 3 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han kørte med traktoren jævnlgt op til den 2. oktober 1995. Han var klar over, at der ikke var bremses på den vogn, der var spændt på traktoren. Han havde ikke brugt bremserne under turen den 2. oktober 1995, før han kørte nedad bakken mod krydset ved Claus Cortsensgade. Han bemærkede godt den modkørende bil, der holdt tilbage i krydset. Han blev hverken under afhøringen den 2. oktober 1995 eller i forbindelse med den telefoniske afhøring den 27. okto-

ber 1995 gjort bekendt med, at han ikke havde pligt til at udtale sig. Han fik heller ikke forelagt rapporten til godkendelse.

Politiassistent [Vidne 4] har supplerende forklaret, at han er næsten sikker på, at han inden afhøringen af tiltalte ved slagteriet gjorde tiltalte bekendt med, at han ikke havde pligt til at udtale sig. Det gør vidnet "som regel". Under den telefoniske afhøring den 27. oktober 1995 mener vidnet, at tiltalte blev gjort bekendt med indholdet af den første rapport, og han mener også, at tiltalte ved den telefoniske afhøring blev gjort bekendt med, at han ikke havde pligt til at udtale sig. Forsiden til rapporten af 2. oktober 1995 er først udfyldt den 25. oktober 1995, fordi han afventede bilinspektørens erklæring.

Bilinspektør [Vidne 5] har supplerende forklaret, at der må have været dårlig bremsevirkning nogen tid i forvejen. Det er således hans vurdering, at der ved kørsel med traktoren dagen før eller nogle dage før den 2. oktober 1995 må have været mærkbart forringet bremseevne.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Tiltalte blev første gang afhørt til politirapport den 2. oktober 1995. Denne afhøring fandt ifølge rapporten sted i anledning af en henvendelse fra politiassistent [Vidne 1] der havde oplyst, at han havde iagttaget traktorens kørsel, og at kørslen tydede på, at traktoren havde dårlige bremses. Tiltalte måtte derfor allerede på dette tidspunkt reelt betragtes som sigtet, og han skulle i medfør af retsplejelovens § 752, stk. 1, forud for afhøringens påbegyndelse gøres bekendt med, at han ikke var forpligtet til at udtale sig. Det fremgår imidlertid af rapporten, at det først ved afslutningen af afhøringen blev tilkendegivet tiltalte, at han ville blive sigtet, og at dette ville ske, når forskellige yderligere oplysninger var tilvejebragt. Det fremgår ikke af rapportens tekst, at tiltalte var blevet vejledt om, at han ikke var forpligtet til at udtale sig.

Under den telefoniske afhøring den 27. oktober 1995 blev til-

talte gjort bekendt med, at han var sigtet, men det fremgår heller ikke af dette afsnit af politirapporten, at tiltalte var blevet vejledt om, at han ikke var pligtig til at udtale sig.

På forsiden af den rapport, der indeholder begge de omtalte forklaringer, er rubrikken "Sigtede gjort bekendt med retsplejelovens § 752, stk. 1" afkrydset. Denne angivelse er dateret den 25. oktober 1995 og er derfor uden betydning for bedømmelsen af, hvad tiltalte er gjort bekendt med i forbindelse med afhøringen den 27. oktober. Overfor indholdet af rapporten af 2. oktober 1995 findes der heller ikke at kunne tillægges afkrydsningen på forsiden betydning for bedømmelsen af, hvad tiltalte har fået tilkendegivet forud for denne afhøring. Det er herved også taget i betragtning, at tiltalte selv har forklaret, at han ikke blev vejledet, og at politiassistent Vidne 4 ikke er fuldstændig sikker på, at han vejledte tiltalte.

Det må herefter lægges til grund, at tiltalte både den 2. og den 27. oktober 1995 blev afhørt under tilsidesættelse af forskriften i retsplejelovens § 752, stk. 1. Konsekvensen af en tilsidesættelse af denne bestemmelse, der må anses som en væsentlig retssikkerhedsgaranti, må som hovedregel være, at de herved fremkomne oplysninger ikke kan bruges af anklagemyndigheden til skade for tiltalte. Da der ikke i denne sag foreligger sådanne særlige omstændigheder, som kunne føre til at fravige hovedreglen, må der træffes afgørelse i sagen alene på grundlag af de iøvrigt foreliggende oplysninger.

Efter færdselslovens § 67, stk. 3, skal føreren til enhver tid være opmærksom på, at bl.a. bremserne virker sikkert, og tiltalte har derfor ved at føre det pågældende køretøj på den i tiltalen beskrevne strækning indtil krydset ved Claus Cortsensgade overtrådt færdselslovens § 67, stk. 1, uanset om han forud for eller under kørslen blev klar over bremsernes tilstand.

Efter bilinspektørens erklæringer og forklaring har der ikke været tale om et pludseligt opstået bremsesvigt, men om en forringelse af bremseevnen, der er opstået over nogen tid. Der er imidlertid ikke grundlag for alene som følge af disse op-

lysninger imod tiltaltes forklaring at anse det for bevist, at han, før han kørte ned ad bakken mod krydset ved Claus Cortsensgade, var klar over, at traktorens bremses var uden virkning, eller at bremseevnen var væsentligt nedsat. Der er derfor ikke grundlag for at fastslå, at tiltalte under sin kørsel ad Bygholm Parkvej og indtil krydset ved Claus Cortsensgade har haft et sådant kendskab til den manglende bremsevne, at han som følge heraf har tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden.

Efter at tiltalte ved det omhandlede kryds havde konstateret, at bremserne var virkningsløse, fortsatte han kørslen over en strækning på 400-500 m og foretog i forbindelse hermed i hvert fald ét venstresving. Det må antages at have været muligt for ham at holde ind med traktoren et eller andet sted kort efter krydset, og nødretlige betragtninger har ikke berettiget ham til at fortsætte kørslen helt hen til slagteriet. Tiltalte har således også under den fortsatte kørsel overtrådt færdselslovens § 67, stk. 1. Landsretten finder endvidere, at tiltalte ved denne kørsel, som han foretog med kendskab til de helt uvirksomme bremses, har tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, og at han herved har fremkaldt fare for skade på personer eller ting. Efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, skal førerretten derfor frakendes ham. Under hensyn til den trods alt begrænsede strækning og den lave hastighed, tiltalte kørte med, findes der ikke tilstrækkeligt grundlag for at betegne kørslen som særlig hensynsløs, og førerretsfrakendelsen sker derfor alene betinget på vilkår som fastsat nedenfor.

Den i medfør af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, jf. § 67, stk. 1, forskyldte straf fastsættes til en bøde på 1.500 kr. med forvandlingsstraf af hæfte i 6 dage.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte straffes med en bøde på 1.500 kr.

Forvandlingsstraffen er hæfte i 6 dage.

Tiltalte frakendes førerretten betinget på vilkår, at han i en prøvetid på 3 år fra denne landsretsdom ikke fører motordrevet køretøj under sådanne omstændigheder, at førerretten skal frakendes ham.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for begge retter.

Rørdam

Bjarne Bjørnskov Jensen

Eva Staal

cfr.

Uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg, den 6. januar 1997

Anonymiseret

retssekretær